
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokdckiej

Palestra 5/10(46), 88-90

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. W OKRESIE TYMCZASOWEGO ZAWIESZENIA ADWOKATA W CZYNNOSCIACH ZAWODOWYCH NIE JEST DOPUSZCZALNE PRZYJMOWANIE PRZEZ ZASTĘPCĘ NOWYCH SPRAW NA RACHUNEK ADWOKATA ZAWIESZONEGO.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 28 lipca 1961 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w Warszawie z dnia 28 lutego 1961 r. z prośbą o wyjaśnienie, czy w okresie tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych dopuszczalne jest przyjmowanie nowych spraw przez zastępcę adwokata zawieszzonego na rachunek adwokata zawieszzonego,

postanowił

na zasadzie art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy o u.a. wyjaśnić wszystkim radom adwokackim, że

w okresie tymczasowego zawieszenia adwokata w czynnościach zawodowych nie jest dopuszczalne przyjmowanie przez zastępcę ustanowionego dla tego adwokata nowych spraw na rachunek adwokata zawieszzonego.

Uzasadnienie

Tymczasowe zawieszenie adwokata w czynnościach zawodowych ma charakter natychmiast wykonalnego środka zapobiegającego narażeniu interesu publicznego wskutek wykonywania czynności zawodowych przez adwokata, przeciwko któremu zostało wszczęte postępowanie o ubezwłasnowolnienie (art. 74 u. o u.a.) albo postępowanie dyscyplinarne lub karne (art. 89 ust. 2 i art. 90 u. o u.a.).

Zgodnie z art. 67 u. o u.a. rada adwokacka ustanawia z urzędu zastępcę dla adwokata zawieszzonego w czynnościach zawodowych. Ustanowienie zastępcy ma miejsce w każdym wypadku zawieszenia, a więc bez względu na to, czy następuje to w wykonaniu orzeczonej prawomocnie kary dyscyplinarnej czy też postanowienia lub decyzji o tymczasowym zawieszeniu.

Adwokat zawieszony w czynnościach zawodowych, choćby tymczasowo, powinien w okresie zawieszenia wstrzymać się od podejmowania jakichkolwiek czynności zawodowych. Sytuacja jego pod tym względem zrównana jest — na czas trwania zawieszenia — z sytuacją prawną adwokata skreślonego z listy adwokatów; art. 67 ust. 1 o u.a. stawia skreślenie adwokata z listy na równi z zawieszeniem go w czynnościach zawodowych, jeśli chodzi o ustanowienie zastępcy dla adwokata skreślonego lub zawieszzonego.

Zakres działania zastępcy określają ust. 3 i 4 art. 67 u. o u.a. Według tych przepisów zastępca powinien niezwłocznie po ustanowieniu go przez radę adwokacką zawiadomić klientów o przyjęciu zastępstwa i wykonywać to zastępstwo, przy czym uchwała rady adwokackiej zastępuje substytucję udzieloną przez

adwokata. Treść tych przepisów nie pozostawia zatem żadnej wątpliwości co do tego, że działanie zastępcy adwokata ogranicza się tylko do objęcia — dla dalszego ich prowadzenia — tych spraw, które adwokat zawieszony przyjął od klientów przed rozpoczęciem okresu zawieszenia, natomiast zastępcy nie wolno przyjmować nowych spraw na rachunek adwokata zawieszzonego.

Przyjmowanie nowych spraw, choćby tylko na rachunek adwokata zawieszzonego, byłoby sprzeczne z samą istotą zawieszenia w czynnościach zawodowych. Przyjęcie nowej sprawy na rachunek adwokata zawieszzonego wymagałoby udzielenia pełnomocnictwa bezpośrednio temu adwokatowi, a w zespole adwokackim — po przyjęciu zlecenia klienta przez kierownika zespołu (§ 18 i 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zespołów adwokackich). Oznaczałoby to sprawowanie przez adwokata czynności zawodowych, mimo że został on zawieszony w tych czynnościach.

Tymczasowe zawieszenie adwokata w czynnościach zawodowych jest dla zainteresowanego środkiem niewątpliwie bardzo dotkliwym moralnie, a także ekonomicznie, bo pozbawia go w okresie zawieszenia możliwości wykonywania pracy zawodowej i uzyskiwania środków utrzymania. Dlatego ustawa (art. 89 ust. 2 i art. 90 ust. 1 u. o u.a.) uzależnia tymczasowe zawieszenie pod względem prawomaterialnym od wymagania tego przez interes publiczny, a pod względem proceduralnym — od uprzedniego zapoznania się właściwego organu z wyjaśnieniami adwokata (art. 90 ustawy o ustr. adw. i § 22 rozp. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów). Wnikliwe przestrzeganie tych dwóch przesłanek stanowi według intencji ustawodawcy gwarancję przed zbyt pochopnym i nieuzasadnionym stosowaniem tymczasowego zawieszenia. Skoro jednak postanowienie o tymczasowym zawieszeniu zostało wydane, należy je w pełni wykonywać zgodnie z powołanymi wyżej przepisami prawnymi.

2. ODBYWANIE ĆWICZEŃ WOJSKOWYCH NA STANOWISKU OFICERA W SĄDZIE WOJSKOWYM NIE KOLIDUJE Z ZAWODEM ADWOKATA.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 28 lipca 1961 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma Rady Adwokackiej w A z dnia 29 czerwca 1961 r. z prośbą o wyjaśnienie, czy jest prawnie dopuszczalne powołanie adwokata do odbywania ćwiczeń wojskowych na stanowisku oficera w sądzie wojskowym

postanowił

na zasadzie art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy o u.a. wyjaśnić, że

odbywanie ćwiczeń wojskowych na stanowisku oficera w sądzie wojskowym nie koliduje z zawodem adwokata.

Uzasadnienie

Adw. X w S. zawiadomił Radę Adwokacką w A, że zgodnie z kartą powołania z dnia 7 czerwca 1961 r. otrzymaną z Wojskowej Komendy Rejonowej w Y ma się stawić w dniu 1 lipca 1961 r. w Wojskowym Sądzie Garnizonowym

w A celem odbycia ćwiczeń wojskowych, i prosił o rozważenie, czy odbywanie ćwiczeń wojskowych w sądzie nie będzie kolidowało z wykonywanym przez niego zawodem adwokata.

Rada Adwokacka w A w piśmie z dnia 29 czerwca 1961 r. prosiła o wyjaśnienie powyższej wątpliwości.

Wydział Wykonawczy zważył, co następuje:

Według art. 60 ust. 1 ustawy o u.a., z zawodem adwokata nie wolno łączyć stanowiska sędziego ani stanowiska żołnierza zawodowego w służbie czynnej. Taka kumulacja nie zachodzi w wypadku powołania adwokata do odbywania ćwiczeń wojskowych na stanowisku oficera w sądzie wojskowym, gdyż przez odbywanie takich ćwiczeń wojskowych adwokat nie nabywa żadnego stanowiska.

Według ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75), żołnierzy przeniesionych do rezerwy Sił Zbrojnych powołuje się na ćwiczenia wojskowe tylko przez krótkie okresy, wynoszące dla ćwiczeń wojskowych zwyczajnych z reguły nie więcej niż 3 miesiące w roku, a dla ćwiczeń wojskowych doraźnych każdorazowo nie więcej niż pięć dni (art. 70).

Odbywanie ćwiczeń wojskowych zwyczajnych czy doraźnych jest dla żołnierza przeniesionego do rezerwy Sił Zbrojnych spełnianiem ustawowego (art. 69) obowiązku służby wojskowej, nie nadaje mu zaś żadnego stanowiska. Powołany do odbycia ćwiczeń wojskowych rezerwy powinien stawić się do tej służby wojskowej w terminie i miejscu oznaczonym w powołaniu (art. 45), a sposób odbywania tej służby określają przepisy wojskowe, w szczególności zarządzenia, rozkazy i regulaminy wydane przez Ministra Obrony Narodowej (art. 47).